[1]आसाव्यम्-सव्यम्, [2]सोमसुत्, [3]अभिसोष्यन्-न्ती-ती, अभिसुसूषुः, अभिषवः, [4]आसुतीवलः, [5]सुरा, [6]सुरकः, [7]सोमः इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि तु भौवादिकद्वतिवत् (847) बोध्यानि।

(1845) "षुट्ट अनादरे" (X-चुरादिः-1562. सक. सेट्. उभ.)

'अनादरः=अल्पीभावः' इति केचित्। '—तुच्छता' इति परे। चौरादिककुट्टयतिवत् (207) सर्वाणि रूपाण्यूह्यानि।

(1846) "षुर ऐश्वर्यदीप्त्योः" (VI-तुदादिः-1340. अक. सेट्. पर.) सुरन्तीति सुराः देवाः। इगुपधलक्षणः कप्रत्ययः। इतराणि समस्तान्यपि रूपाणि तौदादिककुरतिवत् (229) बोध्यानि।

(1847) "षुह चक्यर्थः" (IV-दिवादिः-1129. अक. सेट्. पर.)

'चक्यर्थः=तृप्तिः' इति स्वामिकाश्यपधनपालशाकटायनाः। फलानां [8]सुहितः। सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिककुथ्यतिवत् (218) बोध्यानि।

(1848) "षू प्रेरणे" (VI-तुदादिः-1408. सक. सेट्. पर.)

'प्रेरणे सुवति प्राणिप्रसवे सूयते भवेत्।
प्राणिगर्भविमोकेऽर्थे सूते शे श्यनि शब्लुकि॥' (श्लो. 25) इति देवः।

---

1. 'आसुयु—' (3-1-126) इति ण्यत्प्रत्ययः। अजन्तत्वलक्षणयतोऽपवादः। आसाव्यम्=यज्ञियं सवनकर्म। अन्यत्र सव्यमित्येव।
2. भूते 'सोमे सुञः' (3-2-90) इति क्विप्। सोमं=सोमयागं सुतवान् इष्टवान् सोमसुत्।
3. अत्र 'उपसर्गात् सुनोति—' (8-3-65) इति प्राप्तस्य षत्वस्य 'सुनोतेः स्यसनोः' (8-3-117) इति निषेधः। एवं सन्नन्तेषु सर्वत्र षत्वं न।
4. आङ्पूर्वकादस्मात् क्तिन्नन्तात् 'रजः कृष्यासुति—' (5-2-112) इति मत्वर्थीये वलप्रत्यये 'वले' (6-3-118) इति दीर्घः।
5. औणादिके (द. उ. 8-42) क्रन्प्रत्यये रूपम्। सुरा=मद्यविशेषः।
6. सुरकः=अहिविशेषः, येन दष्टा माद्यन्ति। सुराशब्दात् सुरा इव सुरकः; इवार्थे कनि, 'केऽणः' (7-4-13) इति ह्रस्वः।
7. औणादिके (द. उ. 6-79) मनिन्प्रत्यये रूपम्। सोमः=लताविशेषः।
8. 'पूरणगुणसुहितार्थ—' (2-2-11) इति षष्ठीसमासनिषेधः। सुहितार्थाः=तृप्त्यर्थाः इति वैयाकरणाः।